

процеждатъ се презъ него и не оставатъ на повърхността му никакви стоящи води.

Типичниятъ льосъ съставлява една отъ плодороднитѣ почви. Ако е малка дебелената му, върху него могатъ да растатъ и дървета, които съ дълбокитѣ си корени достигатъ до водоносния пластъ подъ него. Напротивъ, ако дебелината на тази прѣстъ е доста голѣма, дърветата не могатъ да успѣватъ, тъй като въ льоса малко се задържа влагата. Ето защо лесоветѣ сж рѣдкостъ въ Крайдунавска Бѣлгдрия.

Тази варовито-пѣсѣчна плодна глина, наречена въ Ломско „белюга“, не показва никакво наслоение, а напротивъ, вмѣсто хоризонтално, въ нея се забелязва вертикално цепенение, което произлиза отъ отвеснитѣ въ нея цевизи, чиито стени, често сж инкрустирани съ калциевъ карбонатъ. По тая причина текущитѣ води измиватъ и разядатъ льоса въ призматични, вертикални форми, каквито не рѣдко се забелязватъ у насъ като н. пр. въ падината на и. отъ Сомовитѣ къмъ Сараяръ, или пъкъ на западъ отъ Русе къмъ Дикилিতашъ. Льосътъ се вижда още измитъ и въ видъ на пирамиди въ първия локалитетъ и около Свищовъ.

Льосътъ или бѣлюгата е лека, мека, сдроблива глина; тя се стрива лесно съ прѣсти и варовито глинениѣ ѣ частици се впиватъ въ кожата, а пѣсѣчнитѣ ситни, ржбати, кварцитни зрънца оставатъ между прѣститѣ; освенъ тия въ нея има разсѣяни и плоски слюдни люспици, но не наслагани съ широкитѣ си повърхнини хоризонтално, както това стага въ воднитѣ пластове, а разхвърляни въ цѣлата маса безъ опредѣлена посока. Бѣлюгата, колкото ситна и мека да е, нейнитѣ частици добре сж свързани и тя се показва достатъчно твърда, за да подържа всѣкакви стени и подпорки прокарани въ нея. Това нейно свойство е забелязало отдавна нашето население въ крайдунавскитѣ предѣли и тамъ, гдѣто тая благословена прѣстъ е доволно дебела, бѣлгаритѣ сж правили отначало въ нея своитѣ жилища или троглодитни кхщички, изкопани доста дълбоко въ льоса. Такива се виждатъ и днесъ още въ Ломско, Орѣховско, Плѣвенско и пр.

На и. отъ Никополъ, близо завоя къмъ югъ, въ льоса могатъ да се различатъ следнитѣ вариетети: най-горе сивопепеливъ льосъ, който е и най-разпространенъ; подъ него следва ужълто-пепеливъ льосъ, тоже не малко распростра-